

"Nykryssade" Rapphönor. Stående fr.v. Sanja Gustafsson, Anita Melin, Maria Stenmark, Gigi Sahlstrand, Eva Stenvång Lindqvist, Annika Morberg. Sittande: Eva Brandt, Stina Yström. Foto: Bosse Carlsson

Tjejresa till Öland 14-17 maj 2009-05, tillika Rapphöneresa

Så var det dags, 5-årsjubileum för StOFs tjejresa till Öland. Sju förväntansfulla kvinnor träffades vid Liljeholmen i väntan på jubileumsledaren. Hon som hör minsta pip och kan identifiera fåglar vi andra knappt ser, självklart pratar jag om Gigi Sahlstrand.

Vi hade även med oss Patrik. Vem var han då? Jo rösten som talade på Gigis GPS. Han påstod att vi inte skulle vara på Öland förrän strax efter 21.00, men där hade han fel. Vi förbeställde middagen i Tindered, där vi snabbt blev serverade och kunde sitta utomhus och äta, i solen.

I sjön hann vi med att se en storlom innan vi snabbt fortsatte mot Öland.

Någon kanske undrar varför det var så bråttom, säger bara rödhuvad törnskata. Eftersom vi anlände till Tvärvägen vid Näsby cirka 45 minuter före Patriks spådom var ljuset med oss och den rödhuvade visade

sig oerhört fint, tidvis bredvid en alldeles vanlig hederlig svensk törnskata. Så blek den senare plötsligt såg ut. De flesta av Rapphönorna hade inte sett någon rödhuvad tidigare i Sverige.

Bra start! Eftersom vi var sist där larmade vi också ut den.

Liksom förra året bodde vi i annexet till Brukshotellet i Degerhamn och startade fredagen med frukost på hotellet klockan 05.30. Lunch fick vi med oss. Sen var det dags att åka mot Gammalsbyören för att se om den utlarmade brednåbbade simsnäppan var kvar. Till vår glädje var den det och inte bara den, utan även t.ex. spovsnäppa, myrspov och kustpipare. Även simsnäppan larmade vi ut, då vi var ensamma vid plattformen när vi såg den. Det kändes faktiskt som om det var rätt folktomt på södra delen av ön. Alla verkade ha planerat

att åka ner nästkommande helg eller senare i veckan för att kunna vara med på Club 300s tärlhelg. Simsnäppan gjorde också att Rapphönan Eva Brandt plockade in art nr 300!

Eva Brandt firades för både det ena och det andra. Foto: Eva Stenvång Lindqvist.

Sen var det dags för ett första besök nere i Ottenby. Bakom Fågel Blå fick vi se en snygg blåhakehanne och där upptäckte Eva Brandt resans första befjädrade rapphönor. Eftersom alla deltagare i resan även är medlemmar i Rapphönan – se www.rapphonan.se – hade Gigi utlovat ett pris till den som först upptäckte en mer äkta variant.

Vi åkte ytterligare en gång ner till Ottenby denna dag, en utlarmad ortolansparv lockade oss. Tänk att en tidigare så vanlig art nu drar så pass många skådare, det känns sorgligt.

Ett snabbt besök i Västerstadsviken visade bara att Gigi hade rätt. Motljuset var alltför kraftigt för att effektivt leta efter en utlarmad mindre gulbena.

I Södra lunden fick vi njuta av många av sångarna: härmsångare, ärtsångare, törnsångare, trädgårdssångare, svarthätta, grönsångare och gransångare. Även en av Ölands karaktärsarter, halsbandsflugsnapparen, fick vi lyssna till här.

Efter middag i Mörbylånga bänkade vi oss inne på Brukshotellet. Vi hade mycket att fira tyckte vi. Gigi uppvaktades med en jubileumspresent, Eva fick Rapphönepriset och gratulerades till sina 300X.

Lördagen startade vi med att promenera upp till Fågelsjön. En ny lokal för oss alla, men som rekommenderas. Fågelsången var bedövande, området vackert och i den lilla sjön såg vi både gråhakedopping och smådopping. Att den låg om hörnet från Brukshotellet gjorde inte saken sämre.

Sen var det Beijershamn som gällde och där kan man stanna länge, vilket vi gjorde. Tanken var att först att titta på en utlarmad tuvsnäppa, men den hade strax innan vi kom flugit iväg och gjort sig osynlig norrut i området. Spaningen efter den gav istället andra roliga arter som vi fick anledning att larma som ”Rapphöneobsar”. Först hittade Gigi en dvärgbeckasin, precis när vi andra hittat den flög den, men rätt över oss. Så liten den är, ja, så liten att vi inte kunde hitta den igen trots att vi såg var den landade. Vi såg också en bläsgås som kom flygande tillsammans med ett par grågäss. Den hittade vi däremot lätt även när den fick fast mark under fötterna, även den larmade vi ut. En liten gullig myrsnäppa fick också gå ut som Rapphönelarm. Vi hann även med att gå stigen innanför alridån i öster, där det var rätt gott om sjungande halsbandsflugsnappare.

Dagens medhavda lunch äts i Bårby, efter att vi tittat på en pungmes som vi konstaterade hade ett väldigt underligt sätt att ta sig ur boet. Den hängde upp och ner och släppte sen taget så det såg ut som om den ramlade ner i buskaget under boet. Det var mycket underhållande.

Vi besökte Eriksöre camping där vi letade efter, och fick, en kort sångstrof från trastsångare. Det var första gången vi besökte området och att hitta en genväg tillbaka till bussen visade sig vara värre än vi trodde. Vid Eriksöre bokade vi middag till 18.00 på Strandrestaurangen, dessförinnan skulle vi hinna med att titta på ängshök.

Ängshökshonan var hemma och när vi tittat klart på henne började vi bli riktigt hungriga och återvände mot Eriksöre.

När vi skulle svänga in mot restaurangen startade helgens jakt. Biätare larmades kl.17.59 vid Ås vandrarhem. Två av Rapphönorna saknade X på denna exotiska skönhet och hade jagat biätare vid ett antal tillfällen under åren. Hettan i deras önskan om att dra accepterades, mat vad är det? Men det var en bit att köra och de drabbades nu återigen av en dipp, biätaren hade precis dragit iväg när de kom fram. Då ringde alla Rapphönors riddare, Kjell Y, som tyckt sig se de bedrövade minerna. Han såg biätaren 300 m längre norrut och jakten gick vidare. Ytterligare en riddare, Kjell B, stod vid vägen och vinkade in oss så vi säkert stannade på rätt ställe. Slutet gott, allting gott, Eva Stenvång och Sanja Gustafsson fick ett mycket efterlängtat och välförtjänt kryss, motion fick de också. En spartansk middag avåts senare på Brukshotellet. Vi samlade ihop de rester som vi hade, Risifrutti blev väldigt populärt.

Denna långa dag avslutades med lite kvällslyssning, först vid Skärlöv. Där fick vi så höra vår favoritfågel – rapphönan. Flera stycken lät oss höra sitt knarrande ”girrr-ic” (enl. Rosenberg).

Sista stoppet var på vägen till Görans dämme. Några kornknarrar och rapphönor hördes. Och ett extremt antal småfläckiga sumphönor visslade. De fanns överallt, i rapsfälten, i vallen, ja vi kunde räkna upp till 15 stycken! Sumphönsen gjorde det svårt att höra andra ljud, men den otroliga Gigi lyckades i alla fall uppfatta dubbelbeckasinens klickläte och när vi andra koncentrerade oss kunde även vi, genom sumphönornas vissel, höra pingpong-bollandet. Vi avslutade kvällen med Rapphönelarm på denna och kornknarrarna. Nu återstod inget annat än att skynda sig på hem i säng. Dock ett litet stopp med förhoppningen att få höra vaktel, men det gav bara fler småfläckiga sumphöns!

Den sista dagen för denna resa startade nere vid Ottenby. Vi möttes av sången från rosenfink, i övrigt var de fyra sovande vadarna som stod ute vid södra Udden lite spännande. Var det småsnäppor eller sandlöpare? De var väldigt trötta, men så småningom lyfte en på huvudet – småsnäppa, så småningom en till – sandlöpare, de andra två lämnade vi innan de vaknat.

Sista nya art där blev den kaspiska trut som fotografen Bosse C var bussig att visa oss. Vi fick också höra att Rapphönorna uppmärksammats av många, positivt vad vi förstod.

”Njutskådning” i Norra lunden sista dan. Foto: Eva Stenvång Lindqvist

I Norra lunden tog vi en lång, långsam promenad bort mot staketet där vi haft höksångare tidigare år. På vägen såg vi bl.a. otaliga grå flugsnäppare. Havsörn hade vi inte sett tidigare, men nu kom två stycken flygande över oss. Höksångaren däremot verkade inte ha kommit än.

En bråkdel av arterna är nämnda här ovan, då denna resa gav nytt rekord för tjejresan, dvs. 148 arter! En bra start för Rapphönorna!

Vid tangentbordet:
Annika Morberg